

בבא קמא כט

ר' יהודה	ר' מאיר	
במתכוון חייב שלא במתכוון פטור	חייב (בכל מקרה)	נשברה כדו והחלק אחד במים...

מה זה מתכוון?

תשובה 1: אמר רבה: במתכוין להורידה למטה מכתיופו.

קושי: א"ל אביי: מכלל דמחייב ר"מ אפילו נפשרה!

תירוץ: א"ל: אין, מחייב היה ר"מ אפי' אזנה בידו.

קושי: אמאי? אנוס הוא, ואנוס רחמנא פטריה, דכתיב: **וּלְפָנֶיךָ לֹא תֵצֵא דָמָר!**

וכי תימא, ה"מ לענין קטלא, אבל לענין נזקין - חייב, והתניא:

נשברה כדו ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - ר"מ מחייב בהזיקן, וחכמים אומרים: פטור

מדיני אדם וחייב בדיני שמים;

ומודים חכמים לר"מ, באבנו סכינו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו -

שהוא חייב;

ומודה ר"מ לרבנן, במעלה קנקנין על הגג ע"מ לנגבן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקו -

שהוא פטור!

תשובה 2: אלא אמר אביי: בתרתי פליגי,

ר' יהודה	ר' מאיר	
נתקל לאו פושע הוא	נתקל פושע הוא	פליגי בשעת נפילה
מפקיר נזקיו - פטור	מפקיר נזקיו - חייב	ופליגי לאחר נפילה - מפקיר נכסיו

חיזוק לדבריו מלשון המשנה: וממאי? מדקתני תרתי,

• הוחלק אחד במים

• או שלקה בחרסית,

היינו הדין! אלא לאו ה"ק: הוחלק אחד במים בשעת נפילה, או שלקה בחרסית לאחר נפילה.

קושי 1 על דבריו - מהברייתא: ומדמתניתין בתרתי, ברייתא נמי בתרתי;

נשברה כדו ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - בשלמא כדו, משכחת לה או בשעת נפילה או

לאחר נפילה, אלא גמלו, בשלמא לאחר נפילה משכחת לה במפקיר נבלתו, אלא בשעת נפילה

היכי משכחת לה?

תירוץ 1: אמר רב אחא: כגון דעברה במיא דרך שרעתא דנהרא.

דחייה: ה"ד?

• אי דאיכא דרכא אחרינא, פושע הוא!

• ואי דליכא דרכא אחרינא, אנוס הוא!

תירוץ 2: אלא משכחת לה, דאתקיל ואתקילה ביה גמלא.

קושי 2 על דבריו מלשון המשנה: מפקיר נזקיו מאי מתכוין איכא?

תירוץ: אמר רב יוסף: במתכוין לזכות בחרסיה.

חיזוק: וכן אמר רב אשי: במתכוין לזכות בחרסיה.

תשובה 3: רבי אלעזר אמר: בשעת נפילה מחלוקת.

קושי: אבל לאחר נפילה מאי?

• דברי הכל פטור, והא איכא ר"מ דמחייב!

• אלא מאי? דברי הכל חייב, והא איכא רבנן דפטרי!

תירוץ והבנה אחרת בר' אלעזר: אלא מאי בשעת נפילה? אף בשעת נפילה, וקמשמע לן כדאביי.

תשובה 4: ורבי יוחנן אמר: לאחר נפילה מחלוקת.

קושי: אבל בשעת נפילה מאי?

• דברי הכל פטור, והא מדקאמר רבי יוחנן לקמן: לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא, מכלל דרבי מאיר מחייב!

• אלא מאי? דברי הכל חייב, והא מדקאמר ר' יוחנן לקמן: לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא, מכלל דפטרי רבנן!

תירוץ: אלא הא קמ"ל,

• דמפקיר נזקיו דהכא הוא דפטרי רבנן, דאנוס הוא,

• אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.

חד	חד	
פטור	חייב	מפקיר נזקיו
כחכמים	כר' מאיר	הצעה 1
כחכמים	אנא דאמרי אפיי לרבנן, עד כאן לא פטרי רבנן - אלא במפקיר נזקיו דהכא, משום דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי	דחייה - אליבא דרבנן

